

ת"פ (תל אביב) 49052-04-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (תל-אביב-יפו) 49052-04-23 - מדינת ישראל נ' פלונישלו תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 49052-04-23

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[16.12.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיאה רועי פרי

ע"י ב"כ עו"ד אייל קופרמן; מר עידן גניש, מתמחה

ע"י ב"כ עו"ד ניר אלפסה

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג - לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: החוק) ובעבירה של תקיפת בת זוג - לפי סעיף 382(ב) לחוק.

2. למקרא עובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם והמתלוננת היו בני זוג בעת הרלוונטית לכתב האישום המתוקן מזה כשנה והתגוררו יחדיו בדירתם ברחוב משה דיין בתל אביב.

נטען כי ביום 22.10.2022 בשעת בוקר בדירה על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, השליך הנאשם את חפציה של המתלוננת מחוץ לדירה, גידף אותה, ותקף אותה שלא כדין בכך שחנק אותה תוך שהצמידה לקיר.

המתלוננת הדפה את הנאשם או אז הנאשם תקף אותה שוב בכך שהפיל אותה על הספה בדירה, אחז וסובב את רגלה של המתלוננת ונשך ברגלה.

כתוצאה מהתקיפה נגרמה למתלוננת חבלה בדמות המטומה ברגלה.

ביום 10.3.2023 בדירה, לאחר שגילה הנאשם כי המתלוננת משוחחת עם גברים ביישומון האינסטגרם, תקף אותה הנאשם בכך שבעט בה ודחף אותה אל הקיר.

כתוצאה מהתקיפה ראשה של המתלוננת נחבט בקיר.

ביום 19.4.2023, לפנות בוקר, על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, ורצונה של המתלוננת לעזוב את הדירה ולנסוע לאימה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שנשך אותה בלחיה ובידה ואחז ברגלה.

כתוצאה ממעשה התקיפה נגרמו למתלוננת חבלות בדמות המטומות ברגלה, אדמומית בלחיה ובידה סימן נשיכה.

3. בין הצדדים לא נקשר הסדר עונשי והנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות.
4. התובע המלומד עמד על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, הפנה לפסיקה ועתר לקביעת מתחם עונשי הולם לכלל מעשיו של הנאשם, הנע בין 12 - 20 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.
- התובע ציין כי הנאשם נעדר כל עבר פלילי, חסך בזמן שיפוטי ניכר ובתוך כך לא יצר קשר עם המתלוננת ושמר על התנאים ועל כן ביקש למקמו בתחתית מתחם העונש ההולם, לצד הטלת מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. התובע עדכן, כי שוחח עם המתלוננת, עובר למועד הדיון, בהתאם לחוק זכויות נפגעי עבירה, ובתוך כך המתלוננת ציינה כי היא סומכת על בית המשפט שיקבע את העונש ההולם ובתוך כך ציינה כי עדיין חוששת מהנאשם.
5. הסנגור המלומד עשה ככל שניתן לטובת מרשו.
- הסנגור לא ביקש להקל ראש במעשיו של הנאשם ובמיוחד לא בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עם זאת ציין כי אין מדובר בעבירות אלמ"ב ברף הגבוה, אין מדובר בבני זוג נשואים ומזה תקופה ארוכה שבני הזוג פרודים והנאשם שומר על התנאים המגבילים וללא פתיחת תיק מב"ד חדשים.
- הסנגור הפנה לפסיקה מגוונת בעבירות דומות, כאשר מתחמי הענישה החלו אליבא אותה פסיקה בענישה צופה פני עתיד לצד צו של"צ או במספר חודשים שניתן לרצותם בעבודות שירות.
- הסנגור הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי ללא רבב, לעובדה כי הנאשם שהה במעצר ממש כשלושה חודשים ולאחר מכן תקופה של כחודשיים באיזוק אלקטרוני ובהמשך בתנאים מגבילים, ללא הפרות וללא פתיחת תיקי מב"ד חדשים.
- הנאשם חסך בזמן שיפוטי ניכר ובהעדת המתלוננת, ובתוך כך עבר ועובר הליך טיפולי, לרבות בבית נועם ובמרכז יום, החל מיולי 2023 ועד היום, שומר על יציבות תעסוקתית והחל לימודי פרסום ותקשורת דיגיטלית.
- הסנגור ביקש לבכר את הפן השיקומי ולהשית על הנאשם צו מבחן למשך שנה לצד צו של"צ ופיצוי למתלוננת בגובה הפקדה בתיק.
6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו. עמד על הטיפול שעבר ועובר ועל הכלים שרכש להתמודד עם רגשות של כעס, תסכול ואכזבה. הנאשם עמד על יציבותו התעסוקתית, לימודיו וביקש להמשיך בשיקום. דיון והכרעה
7. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכוון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירות, הערך המוגן שבבסיסו, מידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת.

8. מעשיו של הנאשם מלמדים על חומרה לא מבוטלת. הנאשם בהתנהגותו האימפולסיבית ובפרץ מעשי אלימות, תקף את המתלוננת ובתוך כך חמתו בערה עת הובהר לו כי היא משוחחת עם גברים אחרים ביישומון האינסטגרם. הנאשם והמתלוננת היו בני זוג משך שנה והתגוררו יחדיו בתל אביב, כאשר בשלוש הזדמנויות תקף הנאשם את המתלוננת ובשתיים מהם גרם לה לחבלות של ממש. באוקטובר 2022 על רקע ויכוח השליך הנאשם את חפציה של המתלוננת מהדירה, גידף אותה, חנק אותה ולאחר שזו הדפה אותו מפניה, הפילה על הספה בדירה, סובב את רגלה ונשך אותה ברגל. במרץ 2023, לאחר שגילה כי משוחחת עם גברים אחרים ביישומון, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שבעט בה ודחף אותה אל הקיר וראשה של המתלוננת נחבט בקיר. האירוע שהוביל למעצרו של הנאשם אירע באפריל 2023, לפנות בוקר, בדירתם של בני הזוג, עת לאחר שהמתלוננת ביקשה לעזוב את הדירה ולנסוע לאימה, תקף אותה הנאשם בכך שנשך אותה בלחיה ובידה ואחז ברגלה וכתוצאה מכך נגרמו למתלוננת המטומות וסימן נשיכה בידה.

9. הערכים המוגנים הינם ערכים של שלמות הגוף והנפש כאשר לעבירות אלימות בתוך המשפחה, או בתוך התא הזוגי נודעת משמעות מיוחדת המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה של עבירות מסוג דא. הטעמים לחומרה נעוצים בעובדה כי מדובר בתקיפה בתוך תא סגור או מערכת זוגית סגורה, המבוססת על אמון הדדי, הקושי בחשיפה ומצבה של המתלוננת כאשר היא קרועה בין מצב של אלימות לבין רצון לגונן ולשמור על התא המשפחתי והזוגי, לצד הנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים, בעיקר מתחום הרגשי והנפשי הנלווים לעבירות מסוג דא - ראו בין היתר רע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.12) והפסיקה הרבה המצוטטת שם.

בית המשפט העליון שב וקבע כי לאור נפיצותן של עבירות אלה והגורמים הייחודיים הקיימים בעבירות אלימות במשפחה, או אלימות במערכת זוגית, תוך הצורך להגן על קורבנות האלימות, נדרשת ענישה הולמת ואף החמרה בענישה - ראו בין היתר רע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

כמו כן, ראו רע"פ 6464/18 מורן נ' מדינת ישראל (14.10.18).

10. כידוע, על פי תיקון 113 מתחמי הענישה נקבעים על פי אירועים ולא על פי אישומים. במקרה שלפנינו, סבורני כי מדובר במסכת עבריינית אחת, שקיים קשר הדוק בין המעשים, סמיכות הזמנים היחסית, הרקע וההקשר, לרבות כי מדובר באותה המתלוננת ומשכך יש להשקיף על מכלול מעשיו של הנאשם, כאירוע כולל אחד - ראו והשוו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.4.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15).

כמו כן, הצדדים עתרו לקביעת מתחם עונשי הולם אחד.

כבר אומר כי המתחם העונשי ההולם אותו הציעה התביעה בתיקנו מקובל עליי, הגם שהפסיקה אותה הציגה התביעה עצמה נוקטת במתחמי ענישה נמוכים מכך:

במסגרת רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.16) נקבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר לריצוי בפועל כאשר הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ועם ההליך הטיפולי ובית המשפט גזר עליו, בין היתר, חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה והבקשה לרשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

במסגרת ת"פ (שלום רמלה) 6295-12-16 מדינת ישראל נ' פלוני (18.12.18), פסיקה נוספת אליה הפנתה התביעה, נידון נאשם בגין עבירות אלימות במשפחה למאסר בפועל בן 14 חודשים לצד ענישה נלווית, לאחר שבית המשפט קבע מתחם עונשי הנע בין מספר חודשים ועד ל-18 חודשי מאסר, כאשר לאותו הנאשם היה עבר פלילי באלימות ונקבע כי אין אופק שיקומי בעניינו.

במסגרת ת"פ (שלום רמלה) 12048-12-18 מדינת ישראל נ' אלולו (4.8.20), נקבע מתחם עונשי בין מספר חודשים ל-18 חודשי מאסר, ובתוך כך בית המשפט השית על הנאשם ענישה של 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, כאשר לנאשם היה עבר פלילי באלימות והתסקירים לא היו חיוביים.

רוצה לומר, הפסיקה שהוגשה מבחינת מתחמים לא תמכה במתחם אותו הציעה התביעה, הגם שאני מסכים שלאור צבר העבירות מושא תיקנו, נסיבות ביצוע העבירות, האימפולסיביות וקשיי ההיפרדות של הנאשם, לצד החבלות שנגרמו למתלוננת - המתחם אותו הציעה התביעה הוא המתחם ההולם את נסיבות תיקנו.

סוף דבר, לאחר שעמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, האימפולסיביות וקשיי הנפרדות של הנאשם, לצד החבלות שנגרמו למתלוננת, ובשים לב למדיניות הפסיקה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם עונשי הולם הנע בין 12 - 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית.

ראו בין היתר: רע"פ 1529/23 שמלה נ' מדינת ישראל (15.3.23); עפ"ג (תל אביב) 16823-03-23 איסמאילוב נ' מדינת ישראל (24.5.23); רע"פ 6979/22 דודקה נ' מדינת ישראל (30.10.22).

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם

11. הנאשם צעיר לימים, בן 24, עברו נקי ללא רבב, הודה בפתח משפטו במסגרת דיון מקדמי באולם המוקד, חסך בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית ובזמנם של עדי התביעה. בעיקר חסך הנאשם את העדת המתלוננת, שלנתון זה יש ליתן משקל של ממש בתיקים מסוג דא.

12. הנאשם שהה במעצר ממש כ-3 חודשים ולאחר מכן כחודשיים באיזוק אלקטרוני, ובתנאים מגבילים למעשה עד עצם היום הזה, ללא הפרות ומבלי שנפתחו כנגדו תיקי מב"ד חדשים.

הנאשם הביע חרטה מלאה על מעשיו, עמד על הטיפול שעבר ועובר, שהקנה לו כלים להתמודדות בעתיד רגשות תסכול, כעס ואכזבה.

13. לתיק הוגש תסקיר מפורט מאת הגורם המקצועי הוא שירות המבחן הסוקר את נסיבות חייו של הנאשם והטיפול שעבר ועובר.

למעשה הנאשם מצוי בצו פיקוח מעצרים החל מחודש יולי 2023 ובהמשך שולב בטיפול ב"בית נועם" עד לפרוץ המלחמה.

לאור סגירת "בית נועם" באשקלון לאחר פרוץ המלחמה, הנאשם הועבר לטיפול במרכז יום בפתח תקווה, שם עבר טיפול פרטני וקבוצתי אותו סיים בהצלחה ביום 16.05.2024 ומאז המשיך את הטיפול בקבוצת הבוגרים ומשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן.

שירות המבחן מתרשם כי ביכולתו של הנאשם לכבד את החלטות בית המשפט וצו ההרחקה, לרבות צרכי המתלוננת והנפרדות ובעת הנוכחית חלה הפחתה בסיכון, כאשר הנאשם מבטא מחויבות להימנע מהתנהגות בעייתית ולשקם את עצמו ואת חייו.

שירות המבחן ממליץ לבכר את הפן השיקומי ובתוך כך להשית על הנאשם צו מבחן למשך שנה לצד צו של"צ בהיקף של 150 שעות.

14. אכן, האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם אינו מהווה אינטרס שלו בלבד, אלא משרת גם את החברה בכללותה. יחד עם זאת, אינטרס זה מהווה שיקול אחד מבין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם - ראו והשוו רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (24/03/15).

בהינתן כך, ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים והעמקתי באמור בתסקיר שירות המבחן, מצאתי כי תיק זה מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם אליבא דסעיף 40ד לחוק העונשין.

סבורני, כי הנאשם עשה כזאת דרך בהליך השיקומי וקיים פוטנציאל ממשי לשיקום, כאשר הנאשם כיום שומר על יציבות תעסוקתית והחל לימודי פרסום ותקשורת דיגיטלית, תוך ששומר על התנאים ולא נפתחו כנגדו תיקי מב"ד חדשים.

התרשמתי מדבריו של הנאשם ומהכלים שרכש לאורך הטיפול.

עולה השאלה אשר לקו הגבול והסטייה ממתחם העונש ההולם בתיקנו, כאשר קבעתי כי נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על חומרה ואובססיביות.

לדידי, נסיבות ביצוע העבירה מושא תיקנו אינן יכולות לדור עם ענישה בדמות צו של"צ ומשכך ומבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, מצאתי לגזור על הנאשם במסגרת הסטייה ממתחם העונש ההולם, עונש מאסר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית וצו מבחן.

15. אשר על כן, מכלל הטעמים דלעיל, פוטנציאל השיקום הממשי והנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כאשר ער אני לעמדת המתלוננת כפי שהובאה על-ידי התובע, מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם ולגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר, בניכוי ימי המעצר - 19.04.2023 - 12.07.2023, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה לתיק.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 08.01.2025 עד השעה 08:30, במפקדת שב"ס, שלוחת המרכז - רחוב סלמה 53 (בניין משרד הפנים), תל אביב - יפו, כשהוא מצויד בתעודת זהות.

אני מזהיר את הנאשם, כי אי מילוי עבודות השירות עלול להוביל להפסקת וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירת אלימות או איומים.

ג. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 5, בסך של 3,000 ₪, אשר יופקד עד ליום 02.02.2025.

ניתן לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה, באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי; באתר המקוון www.eca.gov.il; במזומן בכל סניפי בנק הדואר, או באמצעות מוקד השירות הטלפוני בטלפון 08-62222222.

ד. צו מבחן למשך שנה מהיום, בהתאם לתסקירו של שירות המבחן.

אני מזהיר את הנאשם, כי אי עמידה בצו המבחן עלול להוביל להפקעתו, חזרתו של הנאשם לאולם בית המשפט וגזירת ענישה חלופית ונוספת.

צו כללי למוצגים: ככל שישנם בתיק זה - יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים, מ"י/מ"ת, הפיצוי יקוזז מההפקדה, בהסכמת ההגנה באולם, וככל שתיוותר יתרה - תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו, בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ט"ו כסלו תשפ"ה, 16 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.